

SYNOVÉ SVĚTLA T3

Galerie Makráč vystavuje obrazy, kresby a asambláže Pavla, Lukáše a Ondřeje Trnkových

Generační výpovědi silných autorských individualit se nakonec může, byť jaksi mimochodem, stát výstava „**Pavel Trnka, Lukáš Trnka, Ondřej Trnka: Synové Světla T3**“, kterou kurátorský tým galerie navazuje na sérii zdařilých výstav letošního sezóny. Expozice obrazů, kreseb a asambláží bude k vidění od 6. září do 14. října 2016.

Základem koncepce výstavy byly dva obrazy-reliéfy malíře, sochaře, designéra, sklářského výtvarníka a pedagoga Pavla Trnky nesoucí silný příběh, příběh cesty, protože každé vznikající dílo musí projít procesem hledání vlastního výrazu i smyslu a vzniká postupně, v čase, kdy putuje neviditelnými cestami lidské mysli, a ty jen málokdy vedou přímo. O to jsou zajímavější, cesta je to vždycky riskantní, neboť uspokojujivý výsledek není nikdy zaručen. K černobílým reliéfům ze dřeva se přidala díla obou jeho synů, Lukáše a Ondřeje. I v jejich případě platí tvrzení, že jablko nepadá daleko od stromu, oba jdou vlastní cestou výtvarného vyjádření a jsou výraznými osobnostmi nastupující umělecké generace.

Představit rozpětí a význam umělecké tvorby **Pavla Trnky** (*1948) přesahuje pozvánku na výstavu, kterou tento text je především. Zasahuje do oblastí kresby, malby, designu, práce v architektuře, multimédií a zejména sklářského umění. Celoživotní umělecké hledání Pavla Trnky se soustřeďuje na taková témata a díla, která svým charakterem budou odpovídat vztahům utvářeným ve vesmíru, v přírodě i lidské civilizaci. Mohutným inspiračním zdrojem se pro autora stal pobyt v Japonsku, východní způsob života v souladu s přírodou a učení jógy. V tvorbě Pavla Trnky se tak propojují vlivy evropské i japonské kulturní tradice.

Jedinečné je jeho propojování výtvarných oblastí. Stejně téma, například cykly „Čakry“, „Barvy“, „Kontakty“ nebo „Vnitřní světlo lidské bytosti“, ztvární Pavel Trnka kolekcí objektů ze skla, jež najdou svůj protipól v malbě nebo chvějivé vizualitě tzv. multimédia. V centru autorova zájmu a uměleckého a duchovního hledání je rozklad barevného spektra. Každá barva má svůj význam, celková skladba je založená na vyvážení či překryvání tónů, na jemných přechodech i výrazných kontrastech. V dokonalé jednoduchosti a za pomoci doslova snových barev skleněných objektů základních geometrických tvarů dosahuje autor nebyvalého duchovního účinku, diváka zasáhne svou harmonickou krásou a souladem, který snad ani nemůže pocházet z tohoto světa. Přesto v určitém období bylo pro sklářskou tvorbu jeho pracovním nástrojem kladivo a tvůrčí metodou

Pavel Trnka: z cyklu Kosmické doteky, průměr 18 cm

narušení a (řízená) destrukce skleněné hmoty. Vedle jediné skleněné plastiky z cyklu Kosmické doteky zvolil pro tuto výstavu dva černobílé dřevěné obrazy-reliéfy.

Pavel Trnka je absolventem SUPŠS v Železném Brodě a především světově proslulého ateliéru prof. Stanislava Libenského na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze (1967 – 1973). Pedagogicky působil od základních uměleckých škol v Čechách po slavné učiliště Toyama City Institute of Glass Art v Japonsku, navrhoval díla pro světové výrobce skla a designéřská studia a není snad země, kontinentu, světové galerie, muzea či významné přehlídky moderního umění, kde by nevystavoval. Díla Pavla Trnky, za něž získal ceny nejprestižnější, jsou součástí kolekcí tuzemských i zahraničních muzeí a galerií.

Také asambláže **Lukáše Trnky** vznikaly několik let, od základního konceptu se postupným přidáváním dalších materiálů a kombinováním výtvarných technik vyrýsovala kompozice, barevnost, struktura a celkové vyznění každého díla. O veskrze pozitivním ladění jeho osobnosti svědčí následující vyjádření: „*Moje osobní prožitky, když jsem vytvářel svá výtvarná sdělení, se týkaly hlavně toho, jak se lidé k sobě chovají. Díla jsem ladil i prožíval pozitivně. Zažíval jsem hlubokou lásku ke konkrétnímu studiu, celistvost rodiny jako takové, radost z toho, že mám možnost si hrát jak s barvami, tak i s formou pohybu. Nejintenzivnější zážitky se týkají i mých přátel, se kterými sdílím to nejniternější.*“ Lukáš Trnka (*1978) po studii na Střední umělecko-průmyslové škole a Vyšší odborné škole v Jablonci nad Nisou, absolvoval na Fakultě užitého umění a designu Univerzi-

ty Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem obor grafický design. Vedle prezentací v Česku samostatně vystavoval také v japonské Toyamě (2006).

Ondřej Trnka na výstavě v Galerii Makráč představí jediné, zato monumentální dílo - 5 m kresbu na papíře: „*Plocha je pro mě záznamem proměn nálad výtvarného sdělení s postupujícím časem a i ten je chronologicky sepsán a má svůj nezastupitelný význam a smysl.*“ Různorodé zázemí znalostí a zkušeností z mnoha výtvarných oborů získal Ondřej Trnka (*1981) na Střední a Vyšší odborné škole obalové techniky ve Štětí, na Katedře výtvarné kultury a textilní tvorby Univerzity Hradec Králové, v Ateliéru textilní tvorby Vysoké školy umělecko-průmyslové v Praze a na stáži v Ateliéru grafiky I prof. Jiřího Lindovského na Akademii výtvarných umění v Praze. Kromě designu, volného umění a grafiky se věnuje také vizuální tvorbě. Úspěchem, přímo v centru moderních technologií v Japonsku, bylo zastoupení Ondřeje Trnky v expozici 21st Century Museum of Contemporary Art (Kanazawa, Japonsko, 2005). V r. 2008 byl spoluzakladatelem a hlavním grafikem studia ONKUBATOR zaměřeného na design a kódování webových stránek, vizuální komunikaci, ilustraci a animovaný film. Ondřej Trnka je vítězem soutěže Sit and Wait, Laufen z r. 2010 a nositelem Ceny Josefa Hlávky (r. 2014), významná byla jeho účast na celostátní soutěžní výstavě Grafika roku 2015. Svá díla prezentoval na četných domácích a zahraničních veletrzích, výstavách a přehlídkách současné tvorby věnovaných designu.

(red)